

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 6 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve. Tic. A.S., te Istanbul en Finanzlandesdirektion Oberösterreich

(Zaak C-414/02)

(2003/C 19/27)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 6 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 november 2002, in het geding tussen Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve. Tic. A.S., te Istanbul en Finanzlandesdirektion Oberösterreich, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet, gelet op artikel 202, lid 3, van het douanewetboek, de in § 79, lid 2, ZollR-DG neergelegde regel, die tegelijkertijd een douaneschuld schept voor de werk- of opdrachtgever en voor de werknemer of de persoon in ander dienstverband ontstaat, wanneer laatstbedoelde bij de uitvoering van hem door eerstbedoelde gegeven opdrachten douaneverplichtingen heeft geschonden, als een ontoelaatbare en derhalve met het gemeenschapsrecht onverenigbare verruiming van het begrip schuldenaar worden aangemerkt?”

Beroep, op 19 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-415/02)

(2003/C 19/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2002 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en Ch. Giolito als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door de inschrijving, in België, op nieuwe effecten die zijn uitgegeven, hetzij bij de oprichting van een vennootschap of een beleggingsfonds, hetzij na een kapitaalverhoging, hetzij bij de uitgifte van een lening, te onderwerpen aan de „taks op de beursverrichtingen”;

door de materiële overhandiging van effecten aan toonder die Belgische of vreemde openbare fondsen betreffen,

wanneer het gaat om nieuwe effecten die zijn uitgegeven, hetzij bij de oprichting van een vennootschap of een beleggingsfonds, hetzij na een kapitaalverhoging, hetzij bij de uitgifte van een lening, te onderwerpen aan de „taks op de aflevering van effecten aan toonder”,

de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 11 van richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal⁽¹⁾;

- het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De in de conclusies bedoelde belastingen zijn in strijd met artikel 11 van de richtlijn, aangezien zij worden geheven op de aflevering aan de inschrijver en/of de levering van nieuwe effecten. In die gevallen is de in artikel 12, lid 1, sub a, van de richtlijn bedoelde afwijking, die het de lidstaten mogelijk maakt om rechten op de overdracht van effecten te heffen, niet van toepassing, want een dergelijke „overdracht” vooronderstelt het bestaan van een vorige eigenaar van de betrokken effecten.

⁽¹⁾ PB L 249 van 3.10.1969, blz. 25.

Beroep, op 19 november 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-417/02)

(2003/C 19/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2002 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia, juridisch adviseur bij haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Helleense Republiek,

- door de bepalingen van artikel 3, lid 1, sub c, en lid 2, van presidentieel decreet 107/93 vast te stellen en te handhaven,